

LỄ THẬT TIN LÀNH CỦA NƯỚC ĐỨC CHÚA TRỜI

Phần 3 - Ân điển là sự giàu có vô hạn của Đức Chúa Trời được ban cho loài người.

Bài 22 - Quyền phép của ân điển Đức Chúa Trời thay đổi vận mệnh của con người (tiếp theo bài 21).

Sáng thế ký 30:22-24: Đức Chúa Trời nhớ lại Ra-chên, bèn nhậm lời và cho nàng sanh sản. Nàng thọ thai, sanh một con trai, mà rằng: Đức Chúa Trời đã rửa sự xấu hổ cho tôi rồi; bèn đặt tên đứa trai đó là Giô-sép; lại nói rằng: Cầu xin Đức Giê-hô-va thêm cho một con trai nữa!

Trước khi bước vào sự suy gẫm ý nghĩa mầu nhiệm của các câu trên, chúng ta hãy trở lại với hình ảnh của Ra-chên, trong ngày Gia-cốp quyết định chọn Ra-chên làm vợ mình, khi người được La-ban hỏi về công giá của mình đã làm trong những ngày người hầu việc La-ban, cha của Ra-chên và Lê-a và là cậu của Gia-cốp.

Sáng thế ký 29:15-18: Đoạn, La-ban nói cùng Gia-cốp rằng: vì cố cháu là bà con của cậu, cháu giúp công không cho cậu thôi sao? Tiền công bao nhiêu hãy nói cho cậu biết. Vả, La-ban có hai con gái, con lớn tên là Lê-a; con nhỏ tên là Ra-chên. Mất Lê-a yếu, còn Ra-chên hình dung đẹp đẽ, vẻ mặt tốt tươi. Gia-cốp yêu Ra-chên nên nói rằng: Vì nàng Ra-chên, con út cậu, tôi sẽ giúp việc trong bảy năm.

Bản King James version chép: ¹⁵And Laban^{H3837} said^{H559} unto Jacob^{H3290}, Because^{H3588} thou art my brother^{H251}, shouldest thou therefore serve^{H5647} me for nought^{H2600}? tell^{H5046} me, what^{H4100} shall thy wages^{H4909} be? ¹⁶And Laban^{H3837} had two^{H8147} daughters^{H1323}: the name^{H8034} of the elder^{H1419} was Leah^{H3812}, and the name^{H8034} of the younger^{H6996} was Rachel^{H7354}. ¹⁷Leah^{H3812} was tender^{H7390} eyed^{H5869}; but Rachel^{H7354} was beautiful^{H3303-H8389} and well^{H3303} favoured^{H4758}. ¹⁸And Jacob^{H3290} loved^{H157} Rachel^{H7354}; and said^{H559}, I will serve^{H5647} thee seven^{H7651} years^{H8141} for Rachel^{H7354} thy younger^{H6996} daughter^{H1323}.

Chữ bà con - brother^{H251} chép trong câu 15 trên, đó là chữ אָח - ach, số 0251 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: cùng một cha, bà con gần, mối quan hệ họ hàng, sự giống nhau về tính chất;

Chữ giúp - serve^{H5647} chép đây, là chữ עָבַד - abad, số 5647 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: sự hầu việc, sự thờ phượng, làm đầy tớ, sự phục vụ, sự cố gắng, sự vâng phục, sự thỏa lòng, sự trung thành, sự lắng nghe.

Chữ không (công không) - nought^{H2600} chép trong câu 15 trên, đó là chữ אֵין - chinnam, số 2600 ra từ chữ אֵין - chen số 2580 và chữ אָנָן - chanan, số 2603 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: tự do, tùy thích, không bị gò bó, không bị bắt buộc, chẳng vì điều gì hết, không có mục đích gì, không lấy tiền công; vì sự quyến rũ, vì sự tử tế, vì sự tôn trọng, sự chấp nhận, vì sự thiện chí, sự đồng ý với, sự tìm kiếm ân huệ,

Chữ tiền công - wages^{H4909} chép trong câu 15 trên, đó là chữ מַשְׁכֹּרֶת - maskoreth, số 4909 ra từ chữ שָׂכַר - sakar, số 7936 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: tiền lương, tiền công, sự hoàn trả lại vật bị mất, sự giành được bởi công lao đã bỏ ra;

Chữ con gái - daughters^{H1323} chép trong câu 16 trên, đó là chữ בָּת - bath, số 1323 ra từ chữ בָּנָה - banah, số 1129 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: con gái, người nữ; để tạo lập, để xây dựng, để thiết lập, để xây dựng lại, để sửa chữa, để làm cho vững lập, để sanh sản con cái;

Chữ tên - the name^{H8034} chép trong câu 16 trên, đó là chữ שֵׁם - shêm, số 8034 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: uy quyền, bốn tánh, sự vinh hiển, sự tôn trọng;

Chữ con nhỏ - the younger^{H6996} chép trong câu 16, đó là chữ קָטָן - qatan, số 6996 ra từ chữ קָוַט - quwt, số 6962 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: trẻ, non, nhỏ bé; không quan trọng, không đáng kể; nhỏ hơn, bé hơn, kém giá trị hơn; gây sự đau buồn, làm cho đau lòng; khiến tự ghét bản thân mình;

Chữ Ra-chên - Rachel^{H7354} chép trong câu 22 trên, đó là chữ רָחֵל - Rachel, số 7354 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: con cừu cái; cái quý nhất của mình, cuộc hành trình, chặng đường, quãng đường;

Chữ đẹp đẽ - beautiful^{H3303-H8389} chép trong câu 17 trên, đó là chữ יָפֵה - yapheh, số 3303 ra từ chữ יָפָה - yaphah, số 3302 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: tươi đẹp, rạng rỡ, sáng chói, duyên dáng, dễ thương, trong sạch, ngay thẳng;

Chữ vẻ mặt tốt tươi - well^{H3303} favoured^{H4758} chép trong câu 17 trên, đó là chữ יָפֵה - yapheh, số 3303 và chữ מַרְעָה - mar'eh, số 4758 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: sự tỏ ra, sự hiện diện, vẻ mặt, sự kiểm tra, thanh tra, quan sát, sự nhận thức, sự lĩnh hội được, sự trông thấy, sự cảm thấy, sự hiểu được, sự cân nhắc, sự xem xét, sự lưu ý đến, sự cung cấp cho, sự chuẩn bị cho, sự dự bị cho;

Khi nhìn vào Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh, người tin Chúa phải nhận biết một nguyên tắc không bao giờ thay đổi, đó là Lời Chúa là thần linh và sự sống, đặc biệt là Lời Chúa chép trong sách Sáng thế ký, dù do tay của Môi-se chép xuống, nhưng các lời đó không thuộc về loài người xác thịt, nhưng thuộc về tâm linh loài người, vì hết thảy các lời đã chép đó là sự tỏ ra của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, có giá trị trải các thời đại cho sự cứu chuộc loài người và **là nền bền vững, là đá góc quý báu, ai tin** (trong sự hiểu biết) **sẽ không bao giờ phải vội vàng, chẳng bị gấp rút** (Ê-sai 28:16). Vậy nên, để có thể hiểu được chân giá trị của các lời đã chép trong sách Sáng thế ký, người tin Chúa phải nhờ cậy Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật, để được Ngài mở trí cho và được dắt dẫn vào trong các Lẽ thật của Lời Chúa, vì ngoài Ngài ra, chẳng ai có thể hiểu được.

Trong các bài trước, chúng ta đã được Đức Thánh-Linh tỏ cho biết Lẽ thật về ý nghĩa, giá trị, thứ bậc của những người đã được Kinh-Thánh chép xuống qua **đanh xưng - tên - the name**^{H8034} của mỗi người, và qua sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh mà chúng ta biết La-ban là người mang hình bóng về Đức Thánh-Linh, con Lê-a - **con lớn - the elder**^{H1419} của La-ban là bóng về Lẽ thật trong Lời của Đức Chúa Trời, còn Ra-chêl - **con nhỏ - the younger**^{H6996} của La-ban là bóng về Luật pháp văn tự của Đức Chúa Trời, được ban cho dân Y-sơ-ra-ên qua Môi-se. Gia-cốp là bóng về những người tin Chúa có lòng khao khát được làm con kế tự Đức Chúa Trời và được đồng kế tự với Đức Chúa Jêsus Christ. Bốn con trai đầu tiên của Gia-cốp, là **Ru-bên, Si-mê-ôn, Lê-vi** và **Giu-đa**, sanh bởi Lê-a, là bóng về bốn chức năng cơ bản của loài người phải có và sự sanh ra của bốn chức năng này là bằng chứng về sự sống lại của tâm linh loài người. Tiếp theo bốn chức năng căn bản đó là các khả năng thuộc về thần linh, được Đức Thánh-Linh trang bị cho tâm linh loài người, thông qua quyền phép của Đức Thánh-Linh, mà **Bi-la** và **Xinh-ba**, hai con đời của La-ban, mà tâm linh của người tin Chúa nhận được, đó là **Đan, Nép-ta-li, Gát, A-se, Y-sa-ca** và **Sa-bu-lôn**. Khi Gia-cốp đã sanh được mười con trai (qua Lê-a, Bi-la và Xinh-ba) thì Gia-cốp, là bóng cho tâm linh của người tin Chúa đã được tái sanh, đã hoàn chỉnh các chức năng, các bản năng của mình. Bấy giờ, Đức Thánh-Linh sẽ dắt dẫn tâm linh đó thực hành phần trách nhiệm thi hành mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với loài người (A-đam) từ lúc ban đầu.

Sáng thế ký 1:28: Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất.

Thực hành trách nhiệm của tâm linh người tin Chúa trước tiêu chuẩn công bình của Luật pháp mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, chính là mục tiêu của sự cứu chuộc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dành cho loài người trên đất này, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài, nghĩa là sự **giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật**, vì thế cho nên, để loài người được chuộc lại đúng theo tiêu chuẩn của **sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật**, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban Luật pháp thánh khiết và công bình của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên (là bóng về tiêu chuẩn mà loài người - tâm linh - phải đạt được, đó loài người phải là dân thánh của Đức Chúa Trời) ấy là để loài người sẽ nhờ quyền phép của Luật pháp đó mà được phục hồi lại thân phận thật của mình, là con trai của Đức Chúa Trời.

Xuất Ê-díp-tô Ký 19:1-6: Tháng thứ ba, sau khi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, trong ngày đó dân Y-sơ-ra-ên đến nơi đồng vắng Si-na-i. Từ Rê-phi-đim ra đi, đến nơi đồng vắng Si-na-i, đóng trại tại đó, đối diện cùng núi. Môi-se bèn lên đến Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va ở trên núi gọi người mà phán rằng: Người hãy nói như vậy cho nhà Gia-cốp, và tỏ điều này cho dân Y-sơ-ra-ên: Các ngươi đã thấy điều Ta làm cho người Ê-díp-tô, Ta chở các ngươi trên cánh chim đại bàng (eagles' wings) làm sao, và dẫn các ngươi đến cùng Ta thể nào. Vậy, bây giờ, nếu các ngươi vâng lời Ta và giữ sự giao ước Ta, thì trong muôn dân, các ngươi sẽ thuộc riêng về Ta, vì cả thế gian đều thuộc về Ta. Các ngươi sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho Ta. Bấy nhiêu lời đó người sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên.

Lê-vi ký 18:4-5: Các ngươi hãy tuân mạng lệnh ta, gìn giữ luật pháp Ta đặt noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh Ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.

Trong ngày La-ban hỏi Gia-cốp về tiền công, nghĩa là La-ban đã hỏi Gia-cốp về điều người muốn được La-ban đãi ngộ mình như thế nào sau một tháng ở với La-ban, là bóng về điều mà hết thảy mọi người tin Chúa, khi nhận biết mình phải nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh để được sự sống lại cho tâm linh mình, đều phải đối diện với, mà điều chúng ta đã thấy Kinh-Thánh chép về câu trả lời của Gia-cốp, cũng chính

là điều mà mọi người tin Chúa đều có ý tưởng như vậy, nhưng ý tưởng đó không đẹp lòng Đức Chúa Trời.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời không hề dùng quyền phép của Ngài để ép loài người phải theo Ngài, dù loài người là tạo vật do Ngài dựng nên theo ảnh tượng của Ngài và được Ngài ban cho quyền quản trị công việc do tay Ngài dựng nên trên đất này, như Lời Chúa đã chép:

Thi-Thiên 8:3-9: Khi tôi nhìn xem các tầng trời là công việc của ngón tay Chúa, mặt trăng và các ngôi sao mà Chúa đã đặt, loài người là gì, mà Chúa nhớ đến? Con loài người là chi, mà Chúa thăm viếng nó? Chúa làm người kém Đức Chúa Trời một chút, đội cho người sự vinh hiển và sang trọng. Chúa ban cho người quyền cai trị công việc tay Chúa làm, khiến muôn vật phục dưới chân người: Cả loài chiên, loài bò, đến đến các thú rừng, chim trời và cá biển, cùng phàm vật gì lợi đi các lối biển. Hỡi Đức Giê-hô-va là Chúa chúng tôi, Danh Chúa được sang cả trên khắp trái đất biết bao!

Trước khi ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên (tại núi Si-nai vào năm 1444 B.C.) Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng quyền phép của Ngài, để giải cứu dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, là nhà nô-lệ và dân Y-sơ-ra-ên đã chứng kiến quyền phép của Đức Giê-Hô-Va cùng được nghe tiếng của Ngài từ trên trời cao phán xuống trong sự vinh hiển của Ngài, ấy là để dân Y-sơ-ra-ên biết Ngài là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời toàn năng, Đấng đã lập Giao-ước với Áp-ra-ham, với Y-sác và với Gia-cốp, là các tổ phụ của dân Y-sơ-ra-ên.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tỏ cho dân Y-sơ-ra-ên biết rằng, tâm linh họ đang sống trong thân thể xác thịt bằng bụi đất và như vậy, họ sẽ hư mất khi thân thể xác thịt đó qua đời, nhưng tâm linh họ sẽ được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời, nếu họ vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, mà chính họ đã được nghe qua tiếng phán của Ngài cùng được thấy các mạng lệnh cùng các điều răn đó được chép trong hai bảng đá do chính ngón tay của Ngài viết xuống và trao cho Môi-se, để truyền dạy lại cho họ.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng công bình, khi ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, Ngài đã phán rất rõ ràng, Ngài là Giê-hô-va Đức Chúa Trời, Đấng Tự Hữu, Hằng Hữu, nghĩa là Ngài hằng còn muôn đời và các Lời mà Ngài đã phán đó cũng hằng còn với Ngài, và dân đã được Ngài chọn đó, sẽ không phải chỉ là dân Y-sơ-ra-ên trong xác thịt hiện diện trong ngày Ngài ban Luật pháp cho họ qua Môi-se, nhưng là hết thảy những người nào sẽ nghe theo tiếng phán của Ngài, cùng vâng giữ lấy và tuân theo các mạng lệnh của Ngài, cũng sẽ được gọi là dân thánh của Ngài, mà ý nghĩa của danh Y-sơ-ra-ên là tiêu chuẩn của dân thánh đó.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã biết trước rằng, vì tội lỗi của A-đam (trước nhất) mà thân thể xác thịt của loài người bị sự phán xét (công bình) của Ngài cai trị và ma quỷ sẽ nhân sự phán xét đó mà cầm buộc thân thể đó trong tội lỗi và chúng sẽ lừa dối loài người xác thịt tự cho mình là khôn ngoan, tự cho mình có thể làm được điều này, điều kia, mà quên rằng, thân thể xác thịt loài người bởi bụi đất mà ra, là bất toàn và hay chết. Vì thế cho nên Gia-cốp đã cho rằng, với thời gian bảy năm công khó hầu việc La-ban, thì người sẽ xứng đáng được sở hữu Ra-chên, con gái nhỏ của La-ban, làm vợ mình, là bóng về điều mà hầu hết những người tin Chúa đều cho rằng, tùy theo thời gian người ta trung tín nhóm lại thờ phượng Chúa trong các Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ, thì người ta sẽ đủ quyền hợp pháp để hiểu biết và sở hữu được Lời của Đức Chúa Trời!

Chính dân Y-sơ-ra-ên, là những người đã được sanh ra trong thời gian bốn mươi năm nơi đồng vắng, khi đã được Giô-suê dắt dẫn vào chiếm xứ Ca-na-an, đã tự tin và cho rằng, họ có đủ sức để phụng sự Đức Giê-Hô-Va, nhưng Giô-suê đã cảnh báo dân Y-sơ-ra-ên rằng, họ không đủ sức phụng sự Đức Giê-Hô-Va.

Giô-suê 24:1-26: Giô-suê bèn nhóm hiệp các chi phái Y-sơ-ra-ên tại Si-chem, và gọi các trưởng lão Y-sơ-ra-ên, các quan trưởng, các quan xét, và các quan tướng; họ đều ra mắt trước mặt Đức Chúa Trời. Giô-suê nói cùng cả dân sự rằng: Giê-hô-va Đức Chúa Trời Y-sơ-ra-ên có phán như vậy: Tổ phụ các người, là Tha-rê, cha của Áp-ra-ham, và Na-cô, thuở xưa ở phía bên sông, và hầu việc các thần khác. Nhưng Ta chọn Áp-ra-ham, tổ phụ các người, từ phía bên sông, khiến người đi khắp xứ Ca-na-an, ban Y-sác cho người, và làm cho dòng dõi người sanh sản nhiều thêm. Ta ban Gia-cốp và Ê-sau cho Y-sác, rồi ban núi Sê-i-rơ cho Ê-sau làm sản nghiệp; còn Gia-cốp và các con cái người đều đi xuống xứ Ê-díp-tô. Kế đó, Ta sai Môi-se và A-rôn, dùng các phép lạ làm ra giữa xứ Ê-díp-tô mà hành hại nó; đoạn, Ta đem các người ra khỏi đó. Ta bèn đem tổ phụ các người ra khỏi xứ Ê-díp-tô, và các người đi đến biển. Người Ê-díp-tô dùng xe binh và lính kỵ mà đuổi theo tổ phụ các người đến Biển đỏ. Bấy giờ, tổ phụ các người kêu cầu cùng Đức Giê-hô-va, Ngài bèn giáng sự tối tăm giữa các người và dân Ê-díp-tô, dẫn nước biển lấp trên mình chúng nó, và mắt các người đã thấy điều Ta đã làm cho người Ê-díp-tô; và các người có ở lâu ngày trong đồng vắng. Kế đó, Ta dẫn các người vào xứ dân A-mô-rít, ở bên kia sông Giô-đanh; chúng nó chiến

đấu cùng các người, và Ta có phó chúng nó vào tay các người. Các người chiếm xứ chúng nó làm sản nghiệp, và Ta đã diệt chúng nó khỏi trước mặt các người. Ba-lác, con trai Xếp-bô, vua Mô-áp, trỗi dậy chinh chiến với Y-sơ-ra-ên, sai đòi Ba-la-am, con trai Bê-ô, dâng rủa sả các người. Nhưng Ta không muốn nghe Ba-la-am; vì vậy, người buộc phải chúc phước cho các người, và Ta giải cứu các người khỏi tay Ba-lác. Sau khi qua sông Giô-danh rồi, thì các người đến thành Giê-ri-cô. Người Giê-ri-cô, dân A-mô-rít, dân Phê-rê-sít, dân Ca-na-an, dân Hê-tít, dân Ghi-rê-ga-sít, dân Hê-vít, và dân Giê-bu-sít chiến đấu cùng các người và Ta phó chúng nó vào tay các người. Ta sai ong lổ đuổi chúng nó khỏi trước mặt các người, y như hai vua dân A-mô-rít. Ấy chẳng phải nhờ gươm người, cũng chẳng phải nhờ cung người. Ta ban cho các người đất mà các người không có cày, những thành mà các người không có xây, và các người ở đó; những vườn nho và cây ô-li-ve mà các người không có trồng, để dùng làm vật thực cho các người. Vậy bây giờ, hãy kính sợ Đức Giê-hô-va, và phục sự Ngài cách thành tâm và trung tín; hãy bỏ xa các thần mà tổ phụ các người hầu việc bên kia sông, và tại xứ Ê-díp-tô; phải phục sự Đức Giê-hô-va. Nếu chẳng thích cho các người phục sự Đức Giê-hô-va, thì ngày nay hãy chọn ai mà mình muốn phục sự, hoặc các thần mà tổ phụ các người đã hầu việc bên kia sông, hoặc các thần dân A-mô-rít trong xứ mà các người ở; nhưng ta và nhà ta sẽ phục sự Đức Giê-hô-va. Dân sự bèn đáp rằng: Chúng tôi quyết hẳn không lia bỏ Đức Giê-hô-va mà hầu việc các thần khác! Vì Giê-hô-va là Đức Chúa Trời chúng tôi; ấy chính Ngài đã đem chúng tôi và tổ phụ chúng tôi lên khỏi xứ Ê-díp-tô, tức khỏi nhà nô lệ; Ngài đã làm trước mặt chúng tôi những phép lạ này, và phù hộ chúng tôi, hoặc trọn dọc đường đi, hoặc trong các dân mà chúng tôi trải qua. Đức Giê-hô-va đã đuổi khỏi trước mặt chúng tôi các dân tộc và dân A-mô-rít vốn ở trong xứ; vì vậy, chúng tôi cũng sẽ phục sự Đức Giê-hô-va, bởi Ngài là Đức Chúa Trời của chúng tôi. Giô-suê nói cùng dân sự rằng: Các người không đủ sức phục sự Đức Giê-hô-va, vì là Đức Chúa Trời thánh, Đức Chúa Trời kỳ tà, Ngài chẳng tha sự trái mạng và tội lỗi của các người. Nếu các người bỏ Đức Giê-hô-va, đi hầu việc các thần ngoại bang, thì Ngài sẽ trở lòng giáng họa cho các người sau khi đã làm ơn cho các người. Dân sự bèn nói cùng Giô-suê rằng: Không đâu; vì chúng tôi sẽ phục sự Đức Giê-hô-va. Vậy, Giô-suê nói cùng dân sự rằng: Các người làm chứng lấy cho mình rằng chính các người đã chọn Đức Giê-hô-va để phục sự Ngài. Dân sự đáp rằng: Chúng tôi làm chứng về điều đó. Vậy bây giờ, hãy cất các thần ngoại bang khỏi giữa các người đi, hãy xây lòng về cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời Y-sơ-ra-ên. Dân sự đáp cùng Giô-suê rằng: Chúng tôi sẽ phục sự Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi, và nghe theo tiếng Ngài. Như vậy, trong ngày đó Giô-suê lập giao ước cùng dân sự, và truyền cho họ một luật pháp và điều răn tại Si-chem. Đoạn, Giô-suê chép các lời này trong sách luật pháp của Đức Chúa Trời. Kế đó, người lấy một hòn đá lớn dựng tại đó ở dưới cây dẻ bộp gần nơi thánh của Đức Giê-hô-va.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng toàn năng, sự khôn ngoan và sự mưu luận của Ngài là không thể dò, vậy nên người tin Chúa chớ tự cho rằng, mọi sự đã chép về dân Y-sơ-ra-ên đó là quá khứ, là thuộc về giao ước cũ, không liên quan gì đến những người tin Chúa trong giao ước mới của Đức Chúa Jê-sus Christ!

Chúng ta hãy xem Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng vua Sa-lô-môn để chép xuống lời khuyên dạy loài người chớ kiêu ngạo, nhưng phải nhận biết Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng toàn năng và Ngài là Đấng biết những sự cuối cùng ngay từ lúc ban đầu và Ngài sẽ dò xét hết thấy loài người theo những sự mà Ngài đã đặt ra từ lúc ban đầu, như Lời Chúa đã chép.

Truyền đạo 3:10-15: Ta đã thấy công việc mà Đức Chúa Trời ban cho loài người là loài người dùng tập rên lấy mình. Phàm vật Đức Chúa Trời đã làm nên đều là tốt lành trong thì nó. Lại, Ngài khiến cho sự đời đời ở nơi lòng loài người; dầu vậy, công việc Đức Chúa Trời làm từ ban đầu đến cuối cùng, người không thể hiểu được. Vậy, ta nhìn biết chẳng có điều gì tốt cho loài người hơn là vui vẻ, và làm lành trọn đời mình. Lại, ai nấy phải ăn, uống, và hưởng lấy phước của công lao mình, ấy cũng là sự ban cho của Đức Chúa Trời. Ta biết rằng mọi việc Đức Chúa Trời làm nên còn có đời đời: người ta chẳng thêm gì được, cũng không bớt chi đáng; Đức Chúa Trời làm như thế, để loài người kính sợ trước mặt Ngài. Điều chi hiện có, đã có ngày xưa; điều gì sẽ xảy đến, đã xảy đến từ lâu rồi: Đức Chúa Trời lại tìm kiếm việc gì đã qua.

Bản King James version chép câu 15 trên như sau: ¹⁵That which hath been ^{H1961} is now ^{H3528}; and that which ^{H834} is to be hath already ^{H3528} been ^{H1961}; and God ^{H430} requireth ^{H1245} that which is past ^{H7291}.

Chữ tìm kiếm - requireth ^{H1245} chép trong câu 15 trên, đó là chữ **בִּקֵּשׁ** - baqash, số 1245 của tiếng Hê-bơ-rơ,

có nghĩa là: *sự điều tra, sự tìm kiếm, sự sục sạo tìm cho được, sự đòi hỏi chính xác, khớp với yêu cầu cần phải có, sự đề nghị, sự ra lệnh, sự cố tìm cho được,*

Chữ **đã qua** - **past**^{H7291} chép trong câu 15 trên, đó là chữ פָּרַדַּף - **radaph**, số 7291 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *ở đằng sau, phải đi theo sau đó, phải nhìn lại đằng sau, phải đi theo, phải thực hiện đến cùng, phải tham dự, phải hộ tống, phải theo hầu;*

Lời Chúa chép rất rõ rằng, hết thảy loài người đã được sanh ra sau khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, sẽ phải căn cứ theo các mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán mà đi theo, noi theo, phải thực hiện cho đến cùng của cuộc đời mình, phải nhìn lại những sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên, dù những sự đó là quá khứ của người ấy, mà tuân theo, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ tra xét hết thảy loài người theo Luật pháp công bình mà Ngài đã ban cho.

Hết thảy các mạng lệnh cùng các điều răn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên qua Môi-se và được chép trong năm sách của Môi-se, ấy là để ban cho loài người và trải các đời (cho đến khi tận thế) của loài người trên đất này, được gọi là **Đá góc quý báu, là Nền bền vững**, bất cứ người nào tin đến **Đá** đó, tin đến **Nền** đó mà làm theo, thì linh hồn người đó sẽ được yên nghỉ, không phải vội vã, không phải gấp rút, vì Lời của Đức Chúa Trời là Giao-ước được bảo đảm trong Danh của Đức Giê-Hô-Va.

Gia-cốp đã cho rằng, với bảy năm hầu việc La-ban, thì người sẽ có đủ tư cách làm chồng Ra-chên, là bóng về mọi người tin Chúa đã cho rằng, với thời gian mà họ đã sống và sinh hoạt trong Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ, thì người ta sẽ sở hữu được, sẽ làm chủ được, sẽ hiểu được mọi sự đã chép trong Kinh-Thánh!

Chúng ta hãy xem Đức Chúa Jêsus Christ đã phán gì về điều này.

Giăng 8:31-32: **Bấy giờ Ngài phán cùng những người Giu-đa đã tin Ngài, rằng: Nếu các người hằng ở trong đạo Ta, thì thật là môn đồ Ta; các người sẽ biết lẽ thật, và lẽ thật sẽ buông tha các người.**

Giăng 15:1-11: **Ta là gốc nho thật, Cha Ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong Ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tỉa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các người đã được trong sạch, vì lời Ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong Ta, thì Ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong Ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong Ta và Ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài Ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ ở trong Ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Nay, Cha Ta sẽ được sáng danh là thế nào: ấy là các người được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của Ta vậy. Như Cha đã yêu thương Ta thế nào, Ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của Ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn.**

Theo cách hiểu của loài người xác thịt, Gia-cốp đã nghĩ rằng thời gian ở với La-ban sẽ giúp cho người được sở hữu Ra-chên, nghĩa là người sẽ qua Ra-chên mà có được một dòng dõi cho mình, nhưng người đã quên lời Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán với người trong cơn chiêm bao, khi người đang nằm ngủ nơi đồng vắng:

Sáng thế ký 28:13-15: **Nầy, Đức Giê-hô-va ngự trên đầu thang mà phán rằng: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, tổ phụ người, cùng là Đức Chúa Trời của Y-sác. Ta sẽ cho người và dòng dõi người đất mà người đang nằm ngủ đây. Dòng dõi người sẽ đông như cát bụi trên mặt đất, tràn ra đến đông tây nam bắc, và các chi họ thế gian sẽ nhờ người và dòng dõi người mà được phước. Nầy, Ta ở cùng người, người đi đâu, sẽ theo gìn giữ đó, và đem người về xứ nầy; vì Ta không bao giờ bỏ người cho đến khi Ta làm xong những điều Ta đã hứa cùng người.**

Trong thời kỳ sau rốt này, hầu như mọi người tin Chúa đều mắc sai lầm như Gia-cốp đã nghĩ, vì Gia-cốp đã cho rằng, nếu đã cưới được Ra-chên thì Gia-cốp sẽ qua Ra-chên mà có được một dòng dõi cho mình!

Nhưng người ta đã quên rằng, tự loài người không thể làm được một điều chi có sự sống, kể cả một hạt giống của cây, người ta cũng không thể tạo được nên một vật chi có sự sống, vì chỉ có Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời mới tạo nên sự sống và ban sự sống cho muôn vật mà thôi.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với Gia-cốp, mà Lời của Ngài là mạng lệnh, là Giao-ước bền vững theo Danh Ngài, Đấng Tự Hữu, Hằng Hữu và Lời của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán ra và được chép trong Kinh-Thánh cũng là Lời Ngài phán với hết thảy những người nào muốn nhận được sự cứu chuộc từ nơi Ngài. Hết thảy loài người cũng như mọi người tin Chúa, đều ở dưới mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va và những người nào tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, thì người ấy cũng ở trong Giao-ước của Đức Giê-Hô-Va, vì Danh Đức Chúa Jêsus Christ chính là sự làm chứng rằng: **“Giê-hô-va là Đấng cứu chuộc”** .

Chúng ta hãy trở lại với lý do nào đã khiến cho Ra-chên bị son sẻ, như Lời Chúa đã chép.

Sáng thế ký 29:28-31: Gia-cốp theo lời, ở cùng Lê-a trọn một tuần, rồi La-ban gả Ra-chên con gái mình, cho chàng, và cắt con đòi Bi-la theo hầu Ra-chên con gái mình. Gia-cốp đi lại cùng Ra-chên, thương yêu nàng hơn Lê-a. Vậy, người ở giúp việc nhà La-ban thêm bảy năm nữa. Đức Giê-hô-va thấy Lê-a bị ghét, bèn cho nàng sanh sản; còn Ra-chên lại son sẻ.

Bản King James version chép câu 30 và 31 như sau: ³⁰And he went^{H935} in also^{H1571} unto Rachel^{H7354}, and he loved^{H157} also^{H1571} Rachel^{H7354} more than Leah^{H3812}, and served^{H5647} with him yet^{H5750} seven^{H7651} other^{H312} years^{H8141}. ³¹And when the LORD^{H3068} saw^{H7200} that Leah^{H3812} was hated^{H8130}, he opened^{H6605} her womb^{H7358}: but Rachel^{H7354} was barren^{H6135}.

Dịch theo sát ý nghĩa của văn tự, thì hai câu trên có nghĩa là: *Người (Gia-cốp) cũng đi lại với Ra-chên (cũng như đã đi lại với Lê-a), Gia-cốp yêu Ra-chên hơn Lê-a và người (Gia-cốp) cũng (vì Ra-chên) mà hầu việc La-ban thêm bảy năm nữa. Khi Đức Giê-Hô-Va thấy Lê-a bị ghét, Ngài bèn mở tử cung của Lê-a, nhưng khiến cho Ra-chên son sẻ.*

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời nhìn thấy mọi sự mà loài người đã làm ở trên đất này, Ngài thấy rõ những sự toan tính ở trong lòng của người ta, nhưng Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ làm thành ý đã định của Ngài.

Trong tư tưởng của Gia-cốp, người đã yêu Ra-chên hơn Lê-a, và Lời Chúa chép là Đức Giê-hô-va **thấy Lê-a bị** Gia-cốp **ghét**, nên Ngài đã mở tử cung của Lê-a, nhưng khiến cho Ra-chên trở nên son sẻ.

Chữ **yêu - loved**^{H157} chép trong câu 30 trên, đó là chữ אָהַב - **âhab**, số 157 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *chịu sự ảnh hưởng từ, yêu thích, làm bạn với, vui lòng với;*

Chữ **thấy - saw**^{H7200} chép trong câu 31 trên, đó là chữ רָאָה - **ra'ah**, số 7200 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *nhìn thấy, trông thấy, cảm nhận được, để ý đến, quan tâm đến, theo dõi, xem xét kỹ, quan sát, kiểm tra, thanh tra, chú ý đến;*

Chữ **bị ghét - was hated**^{H8130} chép trong câu 31 trên, đó là chữ שָׂנְאָה - **sane**, số 8130 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *không thích, không muốn, ghét, căm ghét, thù địch với;*

Chữ **bèn cho** mà bản tiếng Việt dịch trong câu 31 trên, trong nguyên văn tiếng Hê-bơ-rơ không có chữ **bèn cho**, nhưng chép là **opened**^{H6605} - nghĩa là **mở** - đó là chữ פָּתַח - **pathach**, số 6605 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Nói lỏng ra, mở rộng ra không hạn chế, không che giấu, không cấm ; Làm cho đất được xới tơi lên, cày xới đất cho tơi ra; khắc, chạm, đục, tạo thành.*

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **sanh sản** chép trong câu 31 trên, trong nguyên bản tiếng Hê-bơ-rơ không có chữ này, nhưng chép là רָחַם - **womb**^{H7358} có nghĩa là **tử cung** trong câu này, đó là chữ רָחַם - **rechem**, số 7358 ra từ chữ רָחַם - **racham**, số 7355 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Tử cung, dạ con, trung tâm của lòng, nơi những sự có thể sản sinh ra, để yêu, yêu cách sâu đậm, có sự thương xót, sự khoan dung, sự nhân từ, lòng trắc ẩn.*

Hầu như hết thảy mọi người tin Chúa đều cho rằng, khi họ đã tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của cuộc đời mình và khi họ đã yêu thích Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh thông qua việc học Kinh-Thánh, suy gẫm Kinh-Thánh và nhóm lại thờ phượng Đức Chúa Trời trong các Chúa nhật, thì họ sẽ được cứu chuộc! Nhưng họ đã quên Lời Đức Chúa Jêsus Christ đã cảnh báo .

Giăng 4:21-24: Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hỡi người đàn bà, hãy tin Ta, giờ đến, khi các người thờ lạy Cha, chẳng tại trên hòn núi này, cũng chẳng tại thành Giê-ru-sa-lem. Các người thờ lạy sự các người không biết, chúng ta thờ lạy sự chúng ta biết, vì sự cứu rỗi bởi người Giu-đa mà đến. Nhưng giờ hầu đến, và đã đến rồi, khi những kẻ thờ phượng thật lấy tâm thần và lẽ thật mà thờ phượng Cha: ấy đó là những

kẻ thờ phượng mà Cha ưa thích vậy. Đức Chúa Trời là Thần, nên ai thờ lạy Ngài thì phải lấy tâm thần và lễ thật mà thờ lạy.

Giăng 6:53-63: Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, nếu các người không ăn thịt của Con người, cùng không uống huyết Ngài, thì chẳng có sự sống trong các người đâu. Ai ăn thịt và uống huyết Ta thì được sự sống đời đời; nơi ngày sau rốt, Ta sẽ khiến người đó sống lại. Vì thịt Ta thật là đồ ăn, huyết Ta thật là đồ uống. Người nào ăn thịt Ta và uống huyết Ta, thì ở trong Ta, và Ta ở trong người. Như Cha, là Đấng hằng sống, đã sai Ta đến, và Ta sống bởi Cha; cũng một thể ấy, người nào ăn Ta, sẽ sống bởi Ta vậy. Đây là bánh từ trên trời xuống. Bánh đó chẳng phải như ma-na mà tổ phụ các người đã ăn, rồi cũng chết; kẻ nào ăn bánh này sẽ sống đời đời. Đức Chúa Jêsus phán những điều đó lúc dạy dỗ trong nhà hội tại thành Ca-bê-na-um. Có nhiều môn đồ nghe Ngài, thì nói rằng: Lời này thật khó; ai nghe được? Nhưng Đức Chúa Jêsus tự mình biết môn đồ lầm bầm về việc đó, bèn phán rằng: Điều đó xui các người vấp phạm sao? Vậy, nếu các người thấy Con người lên nơi Ngài vốn ở khi trước thì thế nào? Ấy là thần linh làm cho sống, xác thịt chẳng ích chi. Những lời Ta phán cùng các người đều là thần linh và sự sống.

Đức Chúa Jêsus Christ không phán dạy người ta bằng tiếng Hy-lạp (Greek), nhưng Ngài phán bằng tiếng Hê-bơ-rơ và các chữ ăn - eat^{H0398} được chép trong các lời trên, trong tiếng Hê-bơ-rơ là chữ אכל - akal, số 0398, có nghĩa là: *ăn, nuốt, thiêu đốt, sử dụng, nhìn chòng chọc như nuốt lấy,*

Còn trong tiếng Hy-lạp (Greek) chữ ăn - eat^{G5315} được chép trong Giăng đoạn 6 câu 53 đó là chữ φαγω - phago, số 5315 có nghĩa là: *ăn, nuốt, thiêu đốt, sử dụng, ăn một cách ngẫu nhiên, nhìn chòng chọc như nuốt lấy,*

Nếu người ta nhìn vào lời Chúa được giải nghĩa theo Lễ thật, người ta sẽ thắc mắc rằng, *tại sao tôi yêu cuốn Kinh-Thánh (mà Ra-chê-nê là bóng) thì Đức Chúa Trời lại khiến tôi không thể sanh sản bông trái cho Lời Chúa trong Kinh-Thánh, nghĩa là không thể sanh bông trái cho Luật pháp văn tự?*

Câu trả lời đã được Đức Thánh-Linh dùng sứ đồ Phao-lô chép xuống trong sách Rô-ma.

Rô-ma 7:1-25: Hỡi anh em (vì tôi nói với những kẻ biết luật pháp), vậy anh em há chẳng biết rằng luật pháp chỉ cai trị người ta khi còn sống hay sao? Cho nên, đàn bà có chồng, hễ chồng còn sống bao lâu, thì luật pháp buộc phải theo chồng bấy lâu; nhưng nếu chồng chết, thì người vợ được thoát khỏi luật pháp đã buộc mình với chồng. Vậy nếu đang lúc chồng còn sống, mà vợ đi lấy người khác, thì phải bị kêu là đàn bà ngoại tình; nhưng nếu chồng chết, thì vợ được buông tha khỏi luật pháp, đầu lấy người khác cũng chẳng phải là đàn bà ngoại tình vậy. Hỡi anh em ta, anh em cũng như vậy, bởi thân thể của Đấng Christ, anh em đã chết về luật pháp, đặng thuộc về người khác, tức là người đã từ kẻ chết sống lại, hầu cho chúng ta được kết quả cho Đức Chúa Trời. Vì khi chúng ta còn sống theo xác thịt, thì các tình dục xấu xa bị luật pháp xui khiến, hành động trong chi thể chúng ta và kết quả cho sự chết. Nhưng bây giờ chúng ta đã chết về luật pháp, là điều bắt buộc mình, thì được buông tha khỏi luật pháp đặng hầu việc Đức Chúa Trời theo cách mới của Thánh Linh, chớ không theo cách cũ của văn tự. Vậy chúng ta sẽ nói làm sao? Luật pháp há là tội lỗi sao? Chẳng hề như vậy! Nhưng tôi chỉ bởi luật pháp mà biết tội lỗi; vì nếu luật pháp không nói: Người chớ tham lam, thì tôi đã không biết sự tham lam. Ấy là tội lỗi đã nhân dịp, bởi điều răn mà sanh ra mọi thứ ham muốn trong lòng tôi: vì không có luật pháp thì tội lỗi chết đi. Ngày xưa tôi không có luật pháp mà tôi sống; nhưng khi điều răn đến, thì tội lỗi lại sống, còn tôi thì chết; vậy thì té ra điều răn vốn nên làm cho tôi sống, đã dắt tôi đến sự chết. Vì tội lỗi đã nhân dịp, dùng điều răn để dành tôi và nhân đó làm cho tôi chết. Ấy vậy, luật pháp là thánh, điều răn cũng là thánh, công bình và tốt lành. Vậy thì điều lành trở làm cơ cho tôi chết sao? Chẳng hề như vậy! Nhưng ấy là tội lỗi đã làm cho tôi chết, hầu khi nó nhân điều lành làm chết tôi, tự bày ra nó là tội lỗi; đến nỗi tội lỗi nhân điều răn trở nên cực ác. Vả, chúng ta biết luật pháp là thuộc linh; nhưng tôi là tánh xác thịt đã bị bán cho tội lỗi. Vì tôi không hiểu điều mình làm: tôi chẳng làm điều mình muốn, nhưng làm điều mình ghét. Song nếu tôi làm điều mình chẳng muốn, thì bởi đó nhận biết luật pháp là tốt lành. Bấy giờ chẳng phải tôi làm điều đó nữa, nhưng ấy là tội lỗi ở trong tôi. Vả, tôi biết điều lành chẳng ở trong tôi đâu, nghĩa là trong xác thịt

tôi, bởi tôi có ý muốn làm điều lành, nhưng không có quyền làm trọn; vì tôi không làm điều lành mình muốn, nhưng làm điều dữ mình không muốn. Ví bằng tôi làm điều mình không muốn, ấy chẳng phải là tôi làm điều đó nữa, nhưng là tội lỗi ở trong tôi vậy. Vậy tôi thấy có luật nầy trong tôi: khi tôi muốn làm điều lành, thì điều dữ dính dấp theo tôi. Vì theo người bề trong, tôi vẫn lấy luật pháp Đức Chúa Trời làm đẹp lòng; nhưng tôi cảm biết trong chi thể mình có một luật khác giao chiến với luật trong trí mình, bắt mình phải làm phu tù cho luật của tội lỗi, tức là luật ở trong chi thể tôi vậy. Khốn nạn cho tôi! Ai sẽ cứu tôi thoát khỏi thân thể hay chết nầy? Cảm tạ Đức Chúa Trời, nhờ Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa chúng ta! Như vậy, thì chính mình tôi lấy trí khôn phục luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng lấy xác thịt phục luật pháp của tội lỗi.

Chữ phục - serve^{G1398} chép trong câu 25 trên, đó là chữ ΔΟΥΛΕΪΩ - douleuo, số 1398 ra từ chữ ΔΟΥΛΟΣ - doulos, số 1401 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *làm nô-lệ, làm kẻ đầy tớ, kẻ hầu việc, bày tôi trung thành, kẻ tù, kẻ chịu sự khuất phục*;

Trong thực tế, kể cả trong thời gian của giao ước cũ và trong thời kỳ Đức Chúa Jêsus thi hành chức vụ của Ngài trong xứ Giu-đê, người ta đã đọc, đã học Luật pháp của Đức Chúa Trời theo trí khôn của xác thịt mình và họ cho rằng, khi họ thuộc Kinh-Thánh hoặc học Kinh-Thánh, hoặc vâng giữ các điều răn của Đức Chúa Trời, thì ấy là họ yêu Đức Chúa Trời, nhưng Chúa Jêsus đã quở trách họ là kẻ giả hình, vì họ học Kinh-Thánh nhưng họ lại không làm theo Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh. Vì Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh đã chỉ ra cho họ biết rằng, hễ người nào làm theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời thì linh hồn của những người đó sẽ nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời! Nhưng các thầy tế lễ và các thầy thông giáo trong dân Y-sơ-ra-ên và ngay cả trong những ngày sau rốt này, những người mang danh là người giảng Tin-Lành cũng làm giống như vậy, nghĩa là người ta không dạy những người tin Chúa phải vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, để linh hồn họ sẽ nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà được sự sống lại. Vì họ đã chối bỏ Lời của Đức Chúa Trời và tự thêm vào, tự bớt đi lời của Chúa theo ý riêng của họ và họ đã giảng ra theo cách của xác thịt, nghịch lại Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì làm thế nào để linh hồn của người ta được sự sống lại?

Đức Chúa Jêsus đã quở trách người ta rằng, họ đã bỏ Lời Đức Chúa Trời mà giữ lời truyền khẩu của loài người xác thịt, họ thờ phượng Đức Chúa Trời trong sự không hiểu biết, *vậy thì họ lấy quyền phép nào để khiến linh hồn được sự sống lại để được thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng lẽ thật?*

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán trước cho tuyển dân của Ngài (không phải chỉ cho dân Y-sơ-ra-ên trong xác thịt, nhưng là cho hết thảy những người tin Chúa qua Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ) rằng:

Châm ngôn 1:23: Nhân vì Ta trách các người, các người khá trở lại; Kìa, Ta sẽ đổ thần linh Ta trên các người; Ta sẽ làm cho các người biết những lời của Ta.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng các tội lỗi của Ngài, là các đấng tiên tri và đến kỳ sau rốt này, Ngài dùng Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ, để quở trách tuyển dân của Ngài trước những sự hăm hảm, những sự thỏa hiệp với xác thịt, sự đi gieo hai hàng, nửa đời nửa đạo, không có lòng kính sợ Đức Chúa Trời, dù môi miệng họ nói yêu Chúa nhưng lòng họ thì lại cách xa Chúa.

Chúng ta hãy xem Đức Chúa Jêsus phán gì về sự **yêu Chúa**, không phải theo cách người ta nói, nhưng theo tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời, được tỏ ra qua Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ.

Giăng 14:21: Ai có các điều răn của Ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến ta; người nào yêu mến Ta sẽ được Cha ta yêu lại, Ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết Ta.

Giăng 15:9-11: Như Cha đã yêu thương Ta thế nào, Ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của Ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn.

Chúng ta hãy xem tình yêu của Đức Chúa Cha đối với Đức Chúa Jêsus Christ như thế nào.

Giăng 3:35: Cha yêu Con, và đã giao hết mọi vật trong tay Con.

Giăng 5:20: Cha yêu Con và tỏ cho mọi điều Cha làm; Cha sẽ tỏ cho Con công việc lớn lao hơn những

việc này nữa, để các người lấy làm lạ lùng.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã giao phó trách nhiệm cho Con một Ngài mọi sự thuộc về sự cứu chuộc loài người cho Đức Chúa Trời và trong sự giao phó đó có sự Đức Chúa Jêsus Christ phải hy sinh mạng sống mình theo mạng lệnh của Đức Chúa Trời, để qua đó mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ đưa Con một Ngài lên làm Thầy tế lễ đời đời theo Ban Mên-chi-xê-đéc.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho Con một Ngài tình yêu thương của Ngài, mà tình yêu thương đó cũng là tình yêu thương mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, đó là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp thánh khiết và công bình của Ngài cho loài người, hầu cho bất kỳ người nào tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo Luật pháp đó, thì tâm linh đó sẽ nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà được sự sống lại và được sự sống đời đời. Chính Đức Chúa Jêsus Christ đã làm chứng về tình yêu mà Đức Chúa Cha đã ban cho Ngài đó, cũng là tình yêu mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, mà trước hết là cho dân Y-sơ-ra-ên.

Các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ đã không hiểu và không tin các lời phán dạy của Đức Chúa Jêsus Christ đó là thật, nên Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với họ rằng: **“Nội ngày đó, các người sẽ nhận biết rằng Ta ở trong Cha Ta; các người ở trong Ta, và Ta ở trong các người. Ai có các điều răn của Ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến Ta; người nào yêu mến Ta sẽ được Cha Ta yêu lại, Ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết Ta.”** (Giăng 14:20-21)

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã yêu thương loài người chúng ta như thế nào?

Thi-Thiên 8:5-8: Chúa làm người kém Đức Chúa Trời một chút, đội cho người sự vinh hiển và sang trọng. Chúa ban cho người quyền cai trị công việc tay Chúa làm, khiến muôn vật phục dưới chân người: Cả loài chiên, loài bò, đến đến các thú rừng, chim trời và cá biển, cùng phàm vật gì lợi đi các lối biển.

Giăng 3:16-21: Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời. Vả, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến danh Con một Đức Chúa Trời. Vả, sự đoán xét đó là như vậy: sự sáng đã đến thế gian, mà người ta ưa sự tối tăm hơn sự sáng, vì việc làm của họ là xấu xa. Bởi vì phàm ai làm ác thì ghét sự sáng và không đến cùng sự sáng, e rằng công việc của mình phải trách móc chẳng. Nhưng kẻ nào làm theo lẽ thật thì đến cùng sự sáng, hầu cho các việc của mình được bày tỏ ra, vì đã làm trong Đức Chúa Trời.

Con một của Đức Chúa Trời chính là Đức Chúa Jêsus Christ - Danh Ngài được xưng là Lời Đức Chúa Trời (Khải huyền 19:13). Sự ban cho tình yêu thương của Đức Chúa Trời đó là, hễ người nào muốn được cứu chuộc sự sống mình, thì phải tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo mọi sự mà Con một của Đức Chúa Trời đã phán dạy, cùng làm theo mọi điều mà Con một của Đức Chúa Trời đã làm, mà mọi sự mà Con một của Ngài đã phán dạy, đã làm đó là làm theo mọi điều mà Đức Chúa Cha đã làm và nói theo mọi Lời mà Đức Chúa Cha đã phán, như chính Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với các môn đồ của Ngài: **“Vả, Đức Chúa Jêsus cất tiếng phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, Con chẳng tự mình làm việc gì được; chỉ làm điều chi mà Con thấy Cha làm; vì mọi điều Cha làm, Con cũng làm y như vậy. Cha yêu Con và tỏ cho mọi điều Cha làm; Cha sẽ tỏ cho Con công việc lớn lao hơn những việc này nữa, để các người lấy làm lạ lùng. Vả, Cha khiến những kẻ chết sống lại và ban sự sống cho họ thế nào, thì Con cũng ban sự sống cho kẻ Con muốn thế ấy. Cha cũng chẳng xét đoán ai hết, nhưng đã giao trọn quyền phán xét cho Con, đặng ai nấy đều tôn kính Con, cũng như tôn kính Cha vậy. Ai không tôn kính Con, ấy là không tôn kính Cha, là Đấng đã sai Con đến. Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, ai nghe lời Ta mà tin Đấng đã sai Ta, thì được sự sống đời đời, và không đến sự phán xét, song vượt khỏi sự chết mà đến sự sống. Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, giờ đến, và đã đến rồi, khi những kẻ chết sẽ nghe tiếng của Con Đức Chúa Trời, và những kẻ nghe sẽ được sống. Vì như Cha có sự sống trong mình, thì Cha cũng đã ban cho Con có sự sống trong mình vậy.”** (Giăng 5:19-26)

Sự vâng phục của Đức Chúa Jêsus Christ trước các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Cha, được gọi là **vác thập tự giá mình**, mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy hết thảy những người nào muốn nhận được sự cứu chuộc cho sự sống mình sẽ phải vâng giữ và làm theo, như chính Ngài đã làm.

Ma-thi-ơ 16:24-27: Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng môn đồ rằng: Nếu ai muốn theo Ta, thì phải liều mình, vác thập tự giá mình mà theo Ta. Vì ai muốn cứu sự sống mình thì sẽ mất, còn ai vì cố Ta mà mất sự sống mình thì sẽ được lại. Người nào nếu được cả thiên hạ mà mất linh hồn mình, thì có ích gì? Vậy thì người lấy chi mà đổi linh hồn mình lại? Vì Con người sẽ ngự trong sự vinh hiển của Cha mình mà giáng xuống cùng các thiên sứ, lúc đó, Ngài sẽ thưởng cho từng người, tùy việc họ làm.

Phi-líp 2:5-11: Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có, Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ; chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ và trở nên giống như loài người; Ngài đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự. Cũng vì đó nên Đức Chúa Trời đã đem Ngài lên rất cao, và ban cho Ngài danh trên hết mọi danh, hầu cho nghe đến danh Đức Chúa Jêsus, mọi đầu gối trên trời, dưới đất, bên dưới đất, thấy đều quỳ xuống, và mọi lưỡi thấy đều xưng Jêsus Christ là Chúa, mà tôn vinh Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha.

Hết thấy mọi người tin Chúa phải vâng phục hoàn toàn vào các mạng lệnh mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy, vì hết thấy các Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy đó, là phán theo các mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha, vì Ngài đã tỏ rõ rằng, Ngài được Đức Chúa Cha sai đến và Ngài nói mọi điều mà Đức Chúa Cha đã truyền cho Ngài phải nói ra, vì thế cho nên, bất kỳ một kẻ nào dạy bảo người ta rằng, Chúa Jêsus đã ban cho người ta những điều gì khác với các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, thì kẻ đó đáng bị a-na-them.

Vì không có một người nào có thể dùng sức riêng mình mà có thể làm trọn Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người (qua Môi-se), vì tội lỗi của A-đam và tội lỗi của tổ phụ người ta đã khiến cho thân thể xác thịt của người ta không thể làm trọn được Luật pháp của Đức Chúa Trời và chính bản thân xác thịt của người ta không nhận biết Đức Chúa Trời và không thể phục được Luật pháp của Đức Chúa Trời, bởi nó đã bị bán làm tôi mọi cho tội lỗi từ khi còn trong lòng mẹ. Vì thế cho nên, Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng: **“Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời.... Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều Ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.”** (Giăng 3:3 &5-8)

Ngay từ lúc ban đầu, trong ngày ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán rõ rằng: **“Các người hãy tuân mạng lệnh Ta, gìn giữ luật pháp Ta đặt noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh Ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.”** (Lê-vi ký 18:4-5)

Nếu các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên, cũng như những người đứng giảng Tin-Lành mà chú ý vào các Lời trên, họ sẽ thấy rằng, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã không phán với dân Y-sơ-ra-ên trong xác thịt, vì đang lúc đó, thân thể xác thịt của họ đang sống, nhưng các lời mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán đó là phán với tâm linh của dân Y-sơ-ra-ên, là loài người đang ngồi trong bóng của sự chết và Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn họ vâng giữ và tuân theo đó chính là giá cứu chuộc tâm linh họ, vì tâm linh loài người được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên bằng Lời của Ngài, vì thế cho nên khi loài người tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì ấy người ta là tiếp nhận lại sự sống cho chính tâm linh mình.

Người tin Chúa phải nhận biết rằng, trong ngày ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên (tức là tâm linh của những người tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo Luật pháp của Đức Chúa Trời), Đức Giê-Hô-Va đã phán rõ mục đích Ngài ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, ấy là để dân Y-sơ-ra-ên phục hồi thân phận thật của mình, là dân thánh, là một nước thầy tế lễ của Đức Chúa Trời, mà chức thầy tế lễ đó, trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là **giáo sư dạy Luật**. Nếu người nào phớt bỏ Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì người ấy phá huỷ giá cứu chuộc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho người ấy vậy.

Một câu hỏi được đặt ra, đó là: ***Nếu thân thể xác thịt của người tin Chúa không thể phục được Luật pháp của Đức Chúa Trời, vậy thì tại sao Đức Chúa Trời lại ban Luật pháp đó cho loài người ?***

Câu trả lời, đó là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã không ban Luật pháp của Ngài cho thân thể xác thịt (**hình người**) của loài người, vì Đức Giê-Hô-Va lấy bụi đất để nắn nên một thân hình cho loài người, tức là cho A-đam (tâm linh của loài người) quản trị thân hình đó, vì thân hình đó được tạo nên làm đồ dùng cho sự công bình, và Đức Giê-Hô-Va đã không đặt tên cho thân hình đó. Đức Giê-Hô-Va đã không ban cho thân hình đó một quyền năng nào hay là một bổn tánh nào cả, nhưng chính tội lỗi của A-đam đã để cho thân hình đó ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác và vì cơ tội lỗi đó mà thân hình đó bị sự rửa sả cai trị và ma quỷ đã nhân dịp đó mà cầm buộc thân hình đó trong tội lỗi, trong khi đó, tâm linh của loài người (A-đam) đã vì tội lỗi của A-đam mà bị mất quyền quản trị thân thể xác thịt mình. Vì A-đam đã nghe theo lời vợ mà ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác, nên ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi A-đam đã bị thiếu mất sự sáng thật của Đức Chúa Trời. A-đam và Ê-va đã bị phán xét vào trong sự chết đời đời, vì đã coi thường mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va.

Để cứu chuộc loài người, tức là cứu chuộc dòng dõi ra từ A-đam thứ nhất đó, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tìm một dòng dõi có đức tin nơi Lời của Ngài, để từ dòng dõi này mà Ngài ban sự cứu chuộc cho loài người.

Sau cơn nước lụt, đến đời thứ hai mươi mốt (tính từ A-đam thứ nhất), Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tìm được một người được Ngài xưng là công bình, người đó là Áp-ra-ham và từ Áp-ra-ham mà có Y-sác và từ Y-sác mà có Gia-cốp và từ Gia-cốp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ làm thành giao-ước mà Ngài đã lập với người, đó là Đức Giê-Hô-Va sẽ khiến từ Gia-cốp có được một dòng dõi đông như cát bụi trên mặt đất, tràn ra đến đông tây nam bắc, và các chi họ thế gian sẽ nhờ Gia-cốp và dòng dõi người mà được phước.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn hết thảy những người nào sẽ tin đến Danh Ngài, phải biết làm thế nào và bằng cách nào để làm trọn Luật pháp của Đức Chúa Trời, nghĩa là làm thế nào để tâm linh loài người có thể quản trị thân thể xác thịt mình, phải vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, là công việc mà tâm linh loài người phải thi hành, hầu cho tâm linh đó sẽ nhận được giá cứu chuộc cho sự sống mình, tức là sự sống lại và sự sống đời đời cho tâm linh của chính người ấy.

Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người (mà trước hết là cho dân Y-sơ-ra-ên) được gọi là thập tự giá của loài người, nghĩa là bất luận một người nào được sanh ra trên đất này, thì tâm linh của người ấy đã có một thập tự giá cho chính mình, vì thập tự giá đó chính là giá cứu chuộc sự sống của người ấy, dù người ấy có biết hay không biết thập tự giá đó, thì sự phán xét của Đức Chúa Trời cũng vẫn ở trên tâm linh của người ấy và đó là lý do mọi người tin Chúa phải làm chứng Đạo, là rao giảng Tin-Lành cứu rỗi cho muôn dân, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã quyết định rằng: **“Hễ đất còn, thì mùa gieo giống cùng mùa gặt hái, lạnh và nóng, mùa hạ cùng mùa đông, ngày và đêm, chẳng bao giờ tuyệt được.”** (Sáng thế ký 8:22).

Trước khi sai Con một của mình vào thế gian này để thi hành sự cứu chuộc loài người, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán rằng: **“Đức Giê-hô-va phán: Nầy là giao ước mà Ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó. Ta sẽ đặt luật pháp Ta trong bụng chúng nó và chép vào lòng. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó, chúng nó sẽ làm dân Ta.”** (Giê-rê-mi 31:33)

Điều đó có nghĩa là, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã quyết định ban ân điển của Ngài cho loài người, thông qua giá cứu chuộc do chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sắm sẵn cho loài người, để nhờ giá cứu chuộc đó mà những người sẽ tin đến Danh Ngài, nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, tức là Thần Lẽ thật (mà trong Giao-ước cũ, dân Y-sơ-ra-ên đã xưng Danh Ngài là Thần của Đức Giê-Hô-Va), để nhờ ân điển của Đức Chúa Trời mà tâm linh của người tin Chúa sẽ được tái sanh và nhờ quyền phép của Lẽ thật, là Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ đặt vào trong lòng và trong trí của những người ấy. Bây giờ, ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va (tâm linh loài người) sẽ được thắp sáng và nhờ sự sáng thật của Đức Chúa Trời tâm linh người đó sẽ quản trị được thân thể xác thịt mình, sống theo Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời.

Bây giờ chúng ta cùng trở lại với công việc của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã làm cho Gia-cốp, khi Gia-cốp đã thông qua Lê-a, Bi-la và Xinh-ba mà sanh được mười con trai và một con gái (là bóng về tâm linh của tin Chúa, khi đã đến với Đức Thánh-Linh và được ở trong sự dẫn dắt của Ngài mà được tái sanh và bắt đầu thi hành trách nhiệm của mình, theo tiêu chuẩn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho loài người phải làm, trước khi loài người được sanh ra trên đất này).

Sáng thế ký 30:22-24: Đức Chúa Trời nhớ lại Ra-chên, bèn nhậm lời và cho nàng sanh sản. Nàng thọ thai, sanh một con trai, mà rằng: Đức Chúa Trời đã rửa sự xấu hổ cho tôi rồi; bèn đặt tên đứa trai đó là Giô-sép; lại nói rằng: Cầu xin Đức Giê-hô-va thêm cho một con trai nữa!

Bản King James version chép: ²²And God^{H430} remembered^{H2142} Rachel^{H7354}, and God^{H430} hearkened^{H8085} to her, and opened^{H6605} her womb^{H7358}. ²³And she conceived^{H2029}, and bare^{H3205} a son^{H1121}; and said^{H559}, God^{H430} hath taken^{H622} away my reproach^{H2781}: ²⁴And she called^{H7121} his name^{H8034} Joseph^{H3130}; and said^{H559}, The LORD^{H3068} shall add^{H3254} to me another^{H312} son^{H1121}.

Căn cứ theo bản gốc tiếng Hê-bơ-rơ, thì các câu trên có nghĩa là: *Đức Chúa Trời nhớ lại Ra-chê-nê và Đức Chúa Trời đã nghe và chấp nhận (lời thỉnh cầu) của nàng, Ngài bèn mở tử cung của nàng. Ra-chê-nê thụ thai và sanh một con trai; và nói rằng: Đức Chúa Trời đã cất khỏi tôi sự xấu hổ (sự ruồng bỏ, sự phỉ báng, sự làm mất danh dự, sự vứt bỏ, sự coi thường, sự không tuân theo). Nàng gọi con trai đó là Giô-sép và nói rằng: Đức Giê-hô-va sẽ cho tôi thêm một con trai nữa.*

Trước đó, khi Đức Giê-hô-va thấy Gia-cốp yêu Ra-chê-nê hơn Lê-a, thì Đức Giê-hô-va đã mở tử cung của Lê-a và khiến cho nàng sanh sản, còn Ra-chê-nê thì bị son sẻ và khi Gia-cốp đã có được mười con trai và một con gái, thì Đức Giê-hô-va nhớ lại Ra-chê-nê và Ngài cũng mở tử cung của Ra-chê-nê, khiến nàng thụ thai và sanh một con trai cho Gia-cốp.

Chữ **bền** mà bản tiếng Việt dịch trong câu 22 trên, trong nguyên văn tiếng Hê-bơ-rơ không có chữ **bền** này, nhưng chép là **opened**^{H6605} - nghĩa là **mở** - đó là chữ פתח - **pathach**, số 6605 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Nói lòng ra, mở rộng ra không hạn chế, không che giấu, không cấm; Làm cho đất được xói tơi lên, cày xới đất cho tơi ra; khấc, chạm, đục, tạo thành.*

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **sanh sản** chép trong câu 22 trên, trong nguyên bản tiếng Hê-bơ-rơ không có chữ này, nhưng chép là **womb**^{H7358} có nghĩa là **tử cung** trong câu này, đó là chữ רחם - **rechem**, số 7358 ra từ chữ רחם - **racham**, số 7355 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Tử cung, dạ con, trung tâm của lòng, nơi những sự có thể sản sinh ra, để yêu, để yêu cách sâu đậm, có sự thương xót, sự khoan dung, sự nhân từ, lòng trắc ẩn.*

Chữ **thụ thai** - **conceived**^{H2029} chép trong câu 23 trên, đó là chữ הרבה - **harah**, số 2029 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thụ thai, có thai, mang thai, thai nghén trong trí óc, giàu trí tưởng tượng, hiểu được, quan niệm được, lĩnh hội được,*

Chữ **sanh** - **bare**^{H3205} chép trong câu 23 trên, đó là chữ ילד - **yalad**, số 3205 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sanh sản ra, gây ra, đem lại, để lộ ra, lột trần ra, giải bày ra, tỏ ra;*

Chữ **rửa** (sự xấu hổ) - **taken**^{H622} **away** chép trong câu 23 trên, đó là chữ אפח - **acaph**, số 0622 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *tháo bỏ, bỏ đi, mang đi, lấy đi, cất đi, huỷ bỏ, thu hồi, xua đuổi sạch, làm cho hết nghi ngờ, làm cho hết sợ hãi;*

Chữ **sự xấu hổ** - **reproach**^{H2781} chép trong câu 23 trên, đó là chữ צפח - **cherpah**, số 2781 ra từ chữ צפח - **charaph**, số 2778 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự ruồng bỏ, sự phỉ báng, sự làm mất danh dự, sự vứt bỏ, sự coi thường, sự khinh bỉ, sự chế nhạo, sự không tuân theo.*

Để hiểu đúng về ý nghĩa mầu nhiệm của các từ, ngữ đã được chép trong các câu trên, chúng ta hãy xem Lời Đức Chúa Trời chép gì về **sự xấu hổ** (*sự xấu hổ*) của Ra-chê-nê, là người hình bóng về Luật pháp (văn tự) mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên.

Giê-rê-mi 8:7-12: *Chim hạc giữa khoảng không tự biết các mùa nhất định cho nó; chim cu, chim yến, chim nhạn, giữ kỳ đời chỗ ở. Nhưng dân Ta chẳng biết luật pháp của Đức Giê-hô-va! Sao các người nói được rằng: Chúng ta là khôn sáng, có luật pháp Đức Giê-hô-va ở với chúng ta? Nhưng, này, ngọn bút giả dối của bọn thông giáo đã làm cho luật pháp ấy ra sự nói dối! Những kẻ khôn sáng bị xấu hổ, sợ hãi, và bị bắt. Chúng nó đã bỏ lời của Đức Giê-hô-va; thì sự khôn ngoan nó là thể nào? Vậy nên, Ta sẽ ban vợ chúng nó cho kẻ khác, ruồng chúng nó cho chủ mới; vì từ kẻ rất nhỏ cho đến người rất lớn, ai nấy đều tham lam; từ tiên tri cho đến thầy tế lễ, ai nấy đều làm sự gian dối. Chúng nó rịt vết thương cho con gái dân Ta cách sơ sài, nói rằng: Bình an, bình an! mà không bình an chi hết. Chúng nó làm ra sự gớm ghiếc, há lấy làm xấu hổ ư? đã chẳng xấu hổ chút nào, lại cũng không thẹn đỏ mặt. Vậy nên chúng nó sẽ ngã với những người vấp ngã. Đến ngày thăm phạt, chúng nó sẽ bị lật đổ, Đức Giê-hô-va phán vậy.*

Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, ấy là Đức Giê-hô-va đã ban giá cứu chuộc sự sống cho dân Y-sơ-ra-ên và cũng là cho hết thủy loài người trên đất này và Luật pháp của

Giê-hô-va Đức Chúa Trời cũng là sự chữa lành cho những người nào tin cậy, vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài nữa, như Lời Chúa đã chép.

Xuất Ê-díp-tô ký 15:26: Ngài phán rằng: Nếu người chăm chỉ nghe lời Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, làm sự ngay thẳng trước mặt Ngài, lắng tai nghe các điều răn và giữ mọi luật lệ Ngài, thì Ta chẳng giáng cho người một trong các bệnh nào mà Ta đã giáng cho xứ Ê-díp-tô; vì Ta là Đức Giê-hô-va, Đấng chữa bệnh cho người.

Các thầy tế lễ và các thầy thông giáo, tức là những người giữ chức vụ dạy luật pháp của Đức Chúa Trời cho dân Y-sơ-ra-ên, đã không vâng theo các mạng lệnh của Đức Giê-hô-va, nhưng họ đã coi thường Luật pháp của Đức Chúa Trời và những người đó đã làm theo ý riêng mình, nói lời riêng mình và không làm cho các ngày sa-bát của Đức Chúa Trời nên thánh, vì cố đó mà dân sự của Đức Chúa Trời đã không nhận biết Luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng coi thường Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì thế cho nên cơn thịnh nộ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời đổ xuống trên thành Giê-ru-sa-lem và khiến cho dân Y-sơ-ra-ên phải bị bắt làm phu tù cho dân ngoại, là bóng về quyền lực của ma quỷ hợp pháp cầm buộc thân thể xác thịt của những người vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Cho đến tận thời kỳ sau rốt này, những sự mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã khiến xảy đến với Gia-cốp đó là bóng về những sự sẽ xảy đến với dân Y-sơ-ra-ên cũng như cho hết thảy những người nào sẽ tin đến Danh Đức Giê-hô-va và Danh Đức Chúa Jê-sus Christ - Con một của Đức Chúa Trời, theo sự biết trước của Ngài, đã và đang xảy ra trên khắp đất này, như đã xảy ra với Đức Chúa Jê-sus Christ, khi Đức Chúa Jê-sus Christ thi hành chức vụ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã giao phó cho Ngài làm, trên đất của Y-sơ-ra-ên.

Công vụ các sứ đồ 2:22-23: Hỡi người Y-sơ-ra-ên, hãy nghe lời này: Đức Chúa Jê-sus ở Na-xa-rét, tức là Người mà Đức Chúa Trời đã dùng làm việc quyền phép, sự lạ và dấu lạ ở giữa các người, để làm chứng cho Người trong vòng các người, như chính các người đều biết. Người đó bị nộp theo ý định trước và sự biết trước của Đức Chúa Trời, các người đã mượn tay độc ác mà đóng đinh Người trên thập tự giá và giết đi.

1 Phi-e-rơ 1:1-5: Phi-e-rơ, sứ đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ, gửi cho những người kiều ngụ rải rác trong xứ Bông, Ga-la-ti, Cáp-ba-đốc, A-si và Bi-thi-ni, là những người được chọn, theo sự biết trước của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha, và được nên thánh bởi Đức Thánh Linh,ặng vâng phục Đức Chúa Jê-sus Christ và có phần trong sự rỗi huyết Ngài: nguyên xin ân điển và bình an thêm lên cho anh em! Ngợi khen Đức Chúa Trời, là Cha Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta, Ngài lấy lòng thương xót cả thể khiến chúng ta lại sanh,ặng chúng ta nhờ sự Đức Chúa Jê-sus Christ sống lại từ trong kẻ chết mà có sự trông cậy sống, là cơ nghiệp không hư đi, không ô uế, không suy tàn, để dành trong các tầng trời cho anh em, là kẻ bởi đức tin nhờ quyền phép của Đức Chúa Trời giữ cho, để được sự cứu rỗi gần hiện ra trong kỳ sau rốt!

Trong thời kỳ sau rốt này, những người mang danh là người giảng Tin-Lành, cũng như những người mang danh là thầy thông giáo trong dân Y-sơ-ra-ên khi xưa vậy, đã không tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời, mà họ lại dạy cho người ta rằng, *Luật pháp mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên (qua Môi-se) đó là dành cho dân Y-sơ-ra-ên mà thôi, còn những người tin đến Danh Đức Chúa Jê-sus Christ thì được sống trong ân điển của Đức Chúa Trời, chứ không phải sống theo Luật pháp nữa!!!*

Chính vì luận điệu gian dối đó mà rất nhiều người mang danh là người tin Chúa, nhưng không có lòng tin quyết nơi Đức Chúa Jê-sus Christ, đã tự cho rằng mình là Cơ-đốc nhân, mà tin theo các lời truyền khẩu đó, mà bỏ qua các Lời đã chép trong Kinh-Thánh. Bọn người đó đã hòa theo đảng đông đảng làm quấy (Xuất Ê-díp-tô ký 23:2), nghịch lại Luật pháp của Đức Chúa Trời, mà lại tin rằng, *khi người ta cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Chúa của mình, thì mặc nhiên tâm linh người ấy đã được sự sống lại và được làm con cái của Đức Chúa Trời, và ngay lúc đó tâm linh họ đã nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh rồi!!!*

Chính những hành động của những người vô tín đó đã khiến cho Luật pháp của Đức Chúa Trời (mà Ra-chên là bóng), **bị người ta ruồng bỏ, bị người ta phỉ báng, bị mất danh dự, bị người ta vứt bỏ, bị người ta coi thường, bị người ta khinh bỉ, bị người ta chế nhạo, không tuân theo.**

Điều gì đã xảy đến với những người Giu-đa khi họ không tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì những sự đó vẫn tiếp tục xảy đến với những người mang danh là người tin Chúa, nhưng lại không tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời thể đó, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời là Đấng mưu luận, đã biết trước mọi sự và Ngài sẽ làm thành kế hoạch đã định trong sự biết trước của Ngài.

Ê-sai 5:1-16: Ta sẽ hát cho bạn rất yêu dấu Ta một bài ca của bạn yêu dấu Ta về việc vườn nho người. Bạn rất yêu dấu Ta có một vườn nho ở trên gò đất tốt. Người khai phá ra; cất bỏ những đá; trồng những gốc nho xinh tốt; dựng một cái tháp giữa vườn, và đào một nơi ép rượu. Vả, người mong rằng sẽ sanh trái nho; nhưng nó lại sanh trái nho hoang. Hỡi dân ở Giê-ru-sa-lem cùng người Giu-đa, vậy thì bây giờ Ta xin các người hãy đoán xét giữa Ta với vườn nho Ta. Có điều chi nên làm cho vườn nho Ta mà Ta không làm cho nó chẳng? Cớ sao khi Ta mong sanh trái nho, thì nó lại sanh trái nho hoang vậy? Nay, Ta sẽ bảo các người về điều Ta định làm cho vườn nho Ta: Ta phá rào, nó sẽ bị cắn nuốt; Ta hạ tường xuống, nó sẽ bị giày đập. Ta sẽ để nó hoang loạn, chẳng tĩa sửa, chẳng vun xới; nhưng tại đó sẽ mọc lên những gai gốc và chà chuôm; Ta lại truyền cho mây đừng làm mưa xuống trên nó nữa. Vả, vườn nho của Đức Giê-hô-va vạn quân, ấy là nhà Y-sơ-ra-ên, và những người của Giu-đa tức là cây mà Ngài ưa thích. Ngài trông họ được công chánh, mà nầy, có sự bạo ngược; trông được công bình, mà nầy, có tiếng kêu la. Khốn thay cho những kẻ thêm nhà vào nhà, thêm ruộng vào ruộng, cho đến chừng nào chẳng còn chỗ hở nữa, và các người ở một mình giữa xứ! Đức Giê-hô-va vạn quân có phán vào tai tôi những lời nầy: Thật nhiều nhà sẽ bỏ hoang, những nhà ấy lớn và đẹp mà chẳng có người ở! Ấy vậy, mười mẫu vườn nho chỉ sanh được một bát rượu; một ô-me hột giống chỉ được một ê-pha. Khốn thay cho kẻ dậy sớm dậy tìm kiếm rượu, chầy đến ban đêm, phát nóng vì rượu! Trong tiệc yến họ có những đàn cầm, đàn sắt, trống cơm, ống sáo và rượu nữa, nhưng chẳng thiết đến công việc Đức Giê-hô-va; họ chẳng xem xét công trình của tay Ngài. Vậy nên, dân Ta phải bắt làm phu tù, vì không hiểu biết; kẻ sang nó chịu đói, chúng dân nó chịu khát. Vậy nên sự ham muốn của âm phủ đã rộng thêm, hả miệng vô ngần, sự vinh hiển nó, dân chúng nó, sự sang trọng nó và kẻ vui mừng giữa nó đều sa xuống đó. Kẻ hèn bị khuất; kẻ tôn trọng bị thấp hèn, con mắt người cao ngạo bị hạ xuống; song Đức Giê-hô-va vạn quân lên cao trong sự công chánh, Đức Chúa Trời là Đấng Thánh nên thánh trong sự công bình.

Đa-ni-ên 12:1-10: Trong kỳ đó, Mi-ca-ên, quan trưởng lớn, là đấng đứng thay mặt con cái dân người sẽ trở dậy. Lúc đó sẽ có tai nạn, đến nỗi từ khi mới có nước đến kỳ đó cũng chẳng có như vậy bao giờ. Bấy giờ, trong vòng dân sự người, kẻ nào được ghi trong quyển sách kia thì sẽ được cứu. Nhiều kẻ ngủ trong bụi đất sẽ thức dậy, kẻ thì để được sự sống đời đời, kẻ thì để chịu sự xấu hổ như nhục đời đời. Những kẻ khôn sáng sẽ được rực rỡ như sự sáng trên vòng khung; và những kẻ dốt đem nhiều người về sự công bình sẽ sáng láng như các ngôi sao đời đời mãi mãi. Còn như người, hỡi Đa-ni-ên, người hãy đóng lại những lời nầy, và hãy đóng ấn sách nầy cho đến kỳ cuối cùng. Nhiều kẻ sẽ đi qua đi lại, và sự học thức sẽ được thêm lên. Bấy giờ, ta, Đa-ni-ên nhìn xem, và nầy, có hai người khác đang đứng, một người ở bờ bên này sông, một người ở bờ bên kia. Một người hỏi người mặc vải gai đang đứng ở trên nước sông, rằng: Đến cuối cùng những sự lạ nầy được bao lâu? Ta nghe người mặc vải gai đứng trên nước sông, người cất tay hữu và tay tả lên trời, chỉ Đấng hằng sống mà thề rằng sẽ trải qua một kỳ, những kỳ, và nửa kỳ; và khi quyền của dân thánh đã bị tan tác hết, thì các sự nầy đều xong. Ta, Đa-ni-ên, nghe những điều đó, nhưng ta không hiểu. Và ta nói rằng: Lạy chúa tôi, cuối cùng các sự nầy sẽ ra thế nào? Người trả lời rằng: Hỡi Đa-ni-ên, hãy đi; bởi vì những lời nầy đã đóng lại và đóng ấn cho đến kỳ cuối cùng. Sẽ có nhiều kẻ tự làm nên tinh sạch và trắng, và được luyện lọc. Nhưng những kẻ dữ sẽ cứ làm điều dữ; trong những kẻ dữ chẳng ai sẽ hiểu; song kẻ khôn sáng sẽ hiểu.

Trong thuộc thể, Đức Giê-hô-va đã nhớ lại lời thỉnh cầu của Ra-chên, con gái nhỏ của La-ban và Đức Giê-hô-va đã mở tử cung của Ra-chên, khiến cho nàng sanh sản, nhưng chúng ta biết rằng, Lời của Đức Chúa Trời luôn mang ý nghĩa thuộc linh, nghĩa là những sự thuộc về thần linh và sự sống, và theo những sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh mà chúng ta biết rằng, chính Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ mở tâm trí của những người tin Chúa nào đã nhờ quyền phép của Lê-thạt (Lê-a là bóng) và quyền phép của Đức Thánh-Linh (mà La-ban cùng Bi-la và Xinh-ba là hai con đòi của La-ban là bóng) mà được tái sanh và được trang bị các ân tứ của Đức Thánh-Linh, khiến cho tâm linh của những người đó, được Đức Giê-hô-va mở trí cho, họ sẽ hiểu được ý nghĩa của Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh.

Chúng ta có thể thấy được công việc này qua chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ, đã làm cho các môn đồ của Ngài, sau khi Ngài phục sinh.

Giăng 20:19-22: Buổi chiều nội ngày đó, là ngày thứ nhất trong tuần lễ, những cửa nơi các môn đồ ở

đều đang đóng lại, vì sợ dân Giu-đa, Đức Chúa Jêsus đến đứng chính giữa các môn đồ mà phán rằng: Bình an cho các người! Nói đoạn, Ngài giơ tay và sườn mình cho môn đồ xem. Các môn đồ vừa thấy Chúa thì đầy sự mừng rỡ. Ngài lại phán cùng môn đồ rằng: Bình an cho các người! Cha đã sai Ta thể nào, Ta cũng sai các người thể ấy. Khi Ngài phán điều đó rồi, thì hà hơi trên môn đồ mà rằng: Hãy nhận lãnh Đức Thánh Linh.

Lu-ca 24:36-51: Môn đồ đang nói chuyện như vậy, chính Đức Chúa Jêsus hiện ra giữa đó mà phán rằng: Bình an cho các người! Nhưng môn đồ đều sững sốt rụng rời, tưởng thấy thần. Ngài phán rằng: Sao các người bối rối, và sao trong lòng các người nghi làm vậy? Hãy xem tay chân Ta: thật chính Ta. Hãy rờ đến Ta, và hãy xem; thần thì không có thịt xương, mà các người thấy Ta có. Đang phán vậy, Ngài giơ tay và chân ra cho xem. Nhưng vì cơ môn đồ vui mừng nên chưa tin chắc, và lấy làm lạ, thì Ngài phán rằng: Ở đây các người có gì ăn không? Môn đồ dâng cho Ngài một miếng cá nướng. Ngài nhận lấy mà ăn trước mặt môn đồ. Đoạn, Ngài phán rằng: Ấy đó là điều mà khi Ta còn ở với các người, Ta bảo các người rằng mọi sự đã chép về Ta trong luật pháp Môi-se, các sách tiên tri, cùng các Thi Thiên phải được ứng nghiệm. Bấy giờ Ngài mở trí cho môn đồ được hiểu Kinh Thánh. Ngài phán: Có lời chép rằng Đấng Christ phải chịu đau đớn dường ấy, ngày thứ ba sẽ từ kẻ chết sống lại, và người ta sẽ nhân danh Ngài mà rao giảng cho dân các nước sự ăn năn để được tha tội, bắt đầu từ thành Giê-ru-sa-lem. Các người làm chứng về mọi việc đó; Ta đây sẽ ban cho các người điều Cha Ta đã hứa, còn về phần các người, hãy đợi trong thành cho đến khi được mặc lấy quyền phép từ trên cao. Kế đó, Ngài đem môn đồ đi đến nơi xung quanh làng Bê-tha-ni, giơ tay lên mà ban phước cho. Đang khi ban phước, Ngài lia môn đồ mà được đem lên trời.

Đức Chúa Jêsus Christ đã biết trước rằng, sẽ có nhiều người vô tín và coi thường Luật pháp của Đức Chúa Trời, nên Ngài đã phán với các môn đồ của Ngài và với đoàn dân đông, rằng: “**Nếu ai muốn theo Ta, phải tự bỏ mình đi, mỗi ngày vác thập tự giá mình mà theo Ta. Vì ai muốn cứu sự sống mình thì sẽ mất, còn ai vì cơ Ta mất sự sống, thì sẽ được cứu. Nếu ai được cả thiên hạ, mà chính mình phải mất hoặc hư đi, thì có ích gì? Vì nếu ai hổ thẹn về Ta và lời của Ta, thì Con người sẽ hổ thẹn về họ, khi Ngài ngự trong sự vinh hiển của mình, của Cha, và của thiên sứ thánh mà đến.**” (Lu-ca 9:23-26)

Sáng thế ký 30:22-24: Đức Chúa Trời nhớ lại Ra-chê-n, bèn nhậm lời và cho nàng sanh sản. Nàng thọ thai, sanh một con trai, mà rằng: Đức Chúa Trời đã rửa sự xấu hổ cho tôi rồi; bèn đặt tên đứa trai đó là Giô-sép; lại nói rằng: Cầu xin Đức Giê-hô-va thêm cho một con trai nữa!

Chữ Giô-sép - Joseph^{H3130} chép trong câu 24 trên, đó là chữ יוֹסֵף - Yowceph, số 3130 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Đức Giê-hô-va gia thêm cho, Đức Giê-hô-va làm cho được lớn thêm, Đức Giê-hô-va sẽ làm cho thêm nữa, Đức Giê-hô-va sẽ làm như vậy nữa,*

Bắt đầu từ khi tâm linh của người tin Chúa được sự sống lại (tái sanh) và được Đức Thánh-Linh ban các ân tứ cho, thì Đức Giê-hô-va sẽ căn cứ theo các yêu cầu mà tâm linh của những người được Đức Thánh-Linh dắt dẫn, thông qua việc họ thi hành trách nhiệm của mình để cai trị xác thịt mình sống theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, mà tâm linh của người tin Chúa nhận biết mình cần nhận được những sự giúp đỡ, những sự ban cho của Đức Chúa Trời, để nhờ những sự ban cho đó mà đánh trận cho Nước Đức Chúa Trời, như Chúa Jêsus đã phán với Phi-lát, người Rô-ma rằng: “**Ví bằng nước ta thuộc về thế gian này, thì tôi tớ của ta sẽ đánh trận, đặng ta khỏi phải nộp cho dân Giu-đa;**” (Giăng 18:36b)

Trước khi Đức Chúa Jêsus Christ trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha, Ngài đã phán hứa với các môn đồ của Ngài, là những người đã bền lòng theo Ngài, rằng: “**Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha. Các người nhân danh Ta mà cầu xin điều chi mặc dầu, Ta sẽ làm cho, để Cha được sáng danh nơi Con. Nếu các người nhân danh Ta xin điều chi, Ta sẽ làm cho.**” (Giăng 14:12-14)

Giăng 15:1-7: Ta là gốc nho thật, Cha Ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong Ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tỉa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các người đã được trong sạch, vì lời Ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong Ta, thì Ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong Ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong Ta và Ta trong họ thì

sinh ra lăm trái; vì ngoài Ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ ở trong Ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó.

Khi tâm linh người tin Chúa đã được tái sanh, người ấy sẽ phải mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời để địch lại mưu kế của ma quỷ, như Lời Chúa đã chép: “**Vả lại, anh em phải làm mạnh dạn trong Chúa, nhờ sức toàn năng của Ngài. Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà địch cùng mưu kế của ma quỷ. Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy. Vậy nên, hãy lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, hầu cho trong ngày khốn nạn, anh em có thể cự địch lại và khi thắng hơn mọi sự rồi, anh em được đứng vững vàng. Vậy, hãy đứng vững, lấy lễ thật làm dây nịt lưng, mặc lấy giáp bằng sự công bình, dùng sự sẵn sàng của Tin Lành bình an mà làm giày dép. Lại phải lấy thêm đức tin làm thuẫn, nhờ đó anh em có thể dập tắt được các tên lửa của kẻ dữ. Cũng hãy lấy sự cứu chuộc làm mũ trụ, và cầm gươm của Đức Thánh Linh, là lời Đức Chúa Trời. Hãy nhờ Đức Thánh Linh, thường thường làm đủ mọi thứ cầu nguyện và nài xin. Hãy dùng sự bền đỗ trọn vẹn mà tỉnh thức về điều đó, và cầu nguyện cho hết thảy các thánh đồ.**” (Ê-phê-sô 6:10-18)

Giô-sép là bông trái đầu tiên sanh bởi Ra-chên và ngay khi vừa sanh ra Giô-sép, Ra-chên đã nói tiên tri rằng, Đức Giê-hô-Va sẽ khiến mình sanh thêm một con trai nữa và điều đó chính là công việc của Đức Giê-hô-Va sẽ làm thành cho Gia-cốp và cũng là điều mà Ngài sẽ làm cho hết thảy những người nào như Gia-cốp, tức là những người muốn được hưởng quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời, mà vâng theo Lời Đức Chúa Trời thông qua Hội-Thánh thật của Đức Chúa Jêsus Christ ở trên đất này, (mà Rê-be-ca, vợ của Y-sác là bóng).

Đức Giê-hô-Va đã phán về công việc của Ngài, sẽ được thi hành qua Lời của Ngài, khi người tin Chúa tin cậy, vâng phục và làm theo Lời Đức Chúa Trời.

Ê-sai 55:6-13: Hãy tìm kiếm Đức Giê-hô-va đang khi mình gặp được; hãy kêu cầu đang khi Ngài ở gần! Kẻ ác khá bỏ đường mình, người bất nghĩa khá bỏ các ý tưởng; hãy trở lại cùng Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ thương xót cho, hãy đến cùng Đức Chúa Trời chúng ta, vì Ngài tha thứ dồi dào. Đức Giê-hô-va phán: Ý tưởng Ta chẳng phải ý tưởng các người, đường lối các người chẳng phải đường lối Ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối Ta cao hơn đường lối các người, ý tưởng Ta cao hơn ý tưởng các người cũng bấy nhiêu. Vả, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đượm nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì lời nói của Ta cũng vậy, đã ra từ miệng Ta, thì chẳng trở về luống nhưng, mà chắc sẽ làm trọn điều Ta muốn, thuận lợi công việc Ta đã sai khiến nó. Vì các người sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi trong sự bình an. Trước mặt các người, núi và đồi sẽ trở tiếng ca hát, mọi cây cối ngoài đồng sẽ vỗ tay. Cây tùng sẽ mọc lên thay cho bụi gai, và cây sim sẽ lớn lên thay cho gai gộc; điều đó sẽ làm cho biết Danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời đời không hề tuyệt diệt.

Đức Chúa Jêsus Christ đã phán hứa với hết thảy những người nào tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Đức Chúa Trời sẽ ban thêm cho họ những sự đó nữa.

Ma-thi-ơ 6:30-34: Hỡi kẻ ít đức tin, loài cỏ ngoài đồng, là giống nay còn sống, mai bỏ vào lò, mà Đức Chúa Trời còn cho nó mặc đẹp thể ấy thay, huống chi là các người! Ấy vậy, các người chớ lo lắng mà nói rằng: Chúng ta sẽ ăn gì? uống gì? mặc gì? Vì mọi điều đó, các dân ngoại vẫn thường tìm, và Cha các người ở trên trời vốn biết các người cần dùng những điều đó rồi. Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa. Vậy, chớ lo lắng chi về ngày mai; vì ngày mai sẽ lo về việc ngày mai. Sự khó nhọc ngày nào đủ cho ngày ấy.